

Թարգմանչաց Աւետարան
1232 թ.

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԸ
ՄՇԱԿՈՅԹԻ ԱՄԻՍ Է

ՍՈՒՐԲ ՄԵՍՐՈՊ

Միամանթո

Մեր ինքնության
պահակները

ՕՇԱԿԱՆԻ վսեմական վարդապետ,
Դուն վեհիմաստ վանական և Աստուծոյ բաժակ,
Դուն Յիսուսի բազմաբուրեան պատմուճան,
Խօսքի աղբիւր, բանի բարձունք,
Կարողութեանց անվերջ կատար,
Դուն իմաստի աւագան և աղօթքի կապոյտ անձրեւ
Ափ մը հողէդ, ամբողջ երկինք մը դեռ կը բուրէ...

ՕՇԱԿԱՆԻ Դուն անկորուստ կրօնական,
Անապատի մէջ մխրճուող ճգնաւոր,
Դուն անբասիր և մեհենական մենակեաց,
Խունկի՝ անտառ, կնդրուկներու բուրաստան,
Քրիստոսի ազնիւ խօսքին դուն տիրական տարածիչ
Եւ կրանիդեայ ուղղափառ սին,
Եւ մտքի գմբէթ և հոգիի անծայրածիր հորիզոն,
Դո՛ւն շնորհքի աշնանային շատրուան,
Քու հաւատքէ՛դ հաւատացեալ՝ ե՛ս ալ լացի...:

ՕՇԱԿԱՆԻ մէջ անմահօրէն մահացեալ,
Անճառելի և անդրանիկ դաստիարակ,
Ես՝ երազային երախայ մը վեցամեայ,
Այբբենարանդ ի ձեռին, անմեղօրէն զայն հեգելով
Առաջին խաչը, ճակտէս սրտիս,
Հաւատա՛ ինձ, ո՛վ հայրութիւն...
Պատկերիդ դէմ է որ հաներ եմ...
Եւ լսէ՛ այսօր, թոթովախօս ծաղկոցի,
Շուշան մարմին մանուկներէն՝
Մինչեւ ծերերն հողաբոյր,
Քու Սուրբ անունդ կ'օրհներգեն...: